

Syjuntans resa till Kalifornien

"Syjuntan" består egentligen av Bodil (med Bengt), Monica (med Ronney), Karin (med Bertil), Bodil (med Bertil) och Gull-Britt (med Axel). Tjejerna har känt varandra sedan ungdomsåren. De har träffats regelbundet sedan dess.

Med på resan till Kalifornien är Bodil, Bengt, Monica, Ronney, Gull-Britt och Axel.

Bild tagen utanför Ceasars Palace i Las Vegas.

Resplan i sammandrag.

Bengt, Ronney och jag delar på uppgiften att varje dag skriva en berättelse om vad vi gjort under dagen. Berättelserna finns i original på följande sidor. Före dem, ett bildkollage från resan.

Dag 1. Lördag 13 mars.

Vi flyger från Kastrup till San Fransisco via London. Vi bor på Monticello In.

Dag 2. Söndag 14 mars.

Vi åker med turistbuss på sightseeing i San Fransisco.

Dag 3. Måndag 15 mars.

Sightseeing till fots i San Fransisco.

Dag 4. Tisdag 16 mars.

Med turistbuss till Napa Valley för vinprovning.

Dag 5. Onsdag 17 mars.

Bodil och Bengt tar flyget till San Diego för att träffa sin son Magnus och hans Carla.

Resten av oss lämnar San Fransisco för att via Highway 1 med hyrbil ta oss till San Diego.

Vi tar en kaffepaus i Monterey, passerar Carmel och Pebble Beach innan vi når San Simeon för övernattnig. Vi bor på Best Western Courtesy Inn.

Dag 6. Torsdag 18 mars.

Vi fortsätter mot San Diego. Vi besöker imponerande Hearst Castle. Vi gör också ett stopp i danskinspirerade Solvang innan vi fortsätter till Santa Barbara för övernattnig. Hotellet heter Cabrillo Inn.

Bodil och Bengt träffar Magnus och Carla. De åker upp i de närbelägna fjällen för skidåkning.

Dag 7. Fredag 19 mars.

Färden fortsätter mot San Diego, La Jolla och hotellet där vi ska bo. Vi inkvarterar oss på Inn by the Sea at La Jolla.

Vi samlas alla för att äta middag tillsammans.

Dag 8. Lördag 20 mars.

Shopping i La Jolla.

Dag 9. Söndag 21 mars.

Besök i en djurpark. Vi firar Magnus 30-årsdag.

Dag 10. Måndag 22 mars.

Bengt och Bodil besöker djurparken. Vi övriga besöker Sea World och efter det blir det shopping. Vi badar vid poolen och njuter av den fantastiska solnedgången.

Dag 11. Tisdag 23 mars.

Med flyg till Las Vegas. Vi bor på Hotel Riviera.

Dag 12. Onsdag 24 mars

Med buss till Grand Canyon och med ett litet flygplan över sevärdheten.
På kvällen promenad längs Strippen för att beundra alla fantastiska lyxhotell.

Dag 13. Torsdag 25 mars

Åter med flyg till Los Angeles och hyrbil till Santa Monica, där vi bor på hotell Pacific Shore.

Dag 14. Fredag 26 mars

Sightseeing med bland annat besök på observatoriet, där filmen Ung Rebell med James Dean spelades in.

Dag 15. Lördag 27 mars

Hemresa.

/Axel

*Här följer ett bildkollage baserat på några av de många bilder,
som togs under resan.*

Japanese Tea Garden

Kurviga Lombard street.

*Gratis vinprovning med
tilltugg varje eftermiddag på
Monticello Inn.*

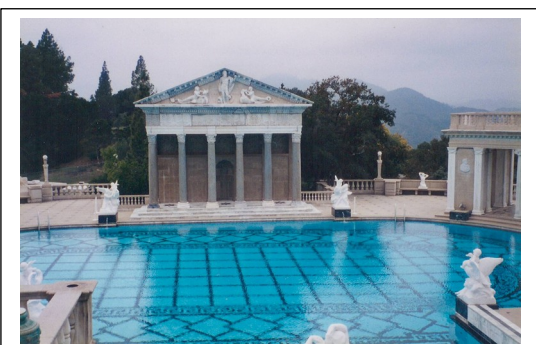
*En tur över Golden Gate-bron
var ett måste.*

*Muirskogen med sina
gigantiska Redwoodträd*

*Hål 18 på berömda golfbanan
Pebble Beach*

Hearst Castle

Hearst Castle

Kaffepaus i Monterey

*Magnus gratuleras på sin
30-årsdag*

Carla

Ett av lyxhotellen på The Strip

Grand Canyon

Avkoppling vid poolen

*Vår femton dagar långa
resa har nått sitt slut. Vi
åker hem med många
minnen i bagaget.*

Reseprogram Califonien mars 1999

Nu börjar ljuset och våren komma och det känns härligt. Snödroppar och vintergäck har redan börjat titta upp. I natt snöade ganska mycket men idag på morgonen är det mesta borta och det är + 2 gr och det är ju skönt..

Ja, nu ger vi oss av till USA på lördag 13/3. I San Francisco är det ingen särskild värme, endast ca + 12-15 grader men i San Diego är det varmare, runt + 20 grader.

Vi åker redan kl 6.00 från Malmö med flygbuss och färja över till Kastrup. Därifrån går flyget kl 8.15 till London (Heathrow). Vi flyger med British Airways. I London fortsätter vi kl 10.35 till San Francisco dit vi anländer samma dag kl 13.35. Jag tror den sista sträckan tar ca 11 timmar.

I San Fr. ska vi tillbringa 4 dagar. Tisdagen den 16/3 hyr vi bil och åker norrut för att bese vindistrikten i Napa Valley. Fö i San Fr. blir det sight-seeing med bla Golden Gate bron, Golden Gate parken som är en stor park och som är trevlig att vistas i på söndagar då det är mycket folk där, samt promenader i stan osv.

Onsdagen den 17/3 lämnar vi San Fr. Bengt och jag tar då flyget direkt till San Diego för att träffa och bo hos Magnus och Carla. Flyget tar ca 1 timme. Monica, Ronney, Gull-Britt och Axel fortsätter istället i bil söderut längs Stilla Havskusten för att åka den vackra vägen längs med. Detta tar 3 dagar för dem med 2 övernattningar. Fredagkväll 19/3 ska de komma till San Diego.. Bilturen längs kusten är väldigt vacker och intressant. Under bilturen kommer det att bli två övernattningar, en i San Simenon och en på ej förbestämnd plats. Bla ska de besöka mångmiljonären Hearst stora museum som ligger längs den vägen.

I San Diego bor vi i orten La Jolla som är en fin förstad och en riktigt fin liten ort med trevliga affärer och hotell. M, R, G-B o A. bor på hotell medan vi fortsätter att bo hos Magnus och Carla.. Under tiden i San D. fyller Magnus 30 år (den 21/3) så det firar vi alla med honom. En dag åker vi kanske över till Mexico, en annan dag vill Magnus ta oss med upp i bergen för att åka skidor. Vi får väl se vad det blir.

Tisdagen den 23/3 lämnar vi sex i resesällskapet San Diego och flyger till Las Vegas. Där tillbringar vi 2 nätter. Den 24/3 på dagen har vi planerat att ta en dagstur med flyg till Gran Canyon. Torsdagen den 25/3 lämnar vi Las Vegas och flyger till Los Angeles. Där ska vi tillbringa torsdagen, fredagen och lördagen - 2 nätter. På lördag em flyger vi hem därifrån till London och sedan Köpenhamn dit vi anländer 28/3 kl 17.20. I Los Angeles ska vi bo i Santa Monica som är en fin förort vid havet. Det blir naturligtvis en del sight-seeing där också och vi kommer att hyra en bil för de dagarna så att vi kan köra runt. Avstånden är så stora i USA så man behöver en bil för att lätt kunna förflytta sig

Hotell

Hotel Monticello Inn, San Francisco tel (415)392-8800

Pacific Shore Hotel, Los Angeles tel (310)451-8711

Riviera Hotel, Las Vegas tel +1 702 734 5110, +1 702 794 9451

Magnus och Carla bostad tel +1 619 638 9914, arb +1 619 713 6882. Mobil nr 1 619 646 6882 Adress: 8030 Regents Road lägenhet 303 San Diego.

Inn by the Sea at La Jolla (619) 459-4461. Adr: 7830 Fay Avenue.

Ja, så här är vår resa planerad! Dalby 990311 / Bengt och Bodil

Resan till Kalifornien den 13 - 28 mars 1999

Resenärer: Monica, Bodil och Gull-Britt

Medföljare i nåder: Ronney, Bengt och Axel

13 mars - lördag

Tidigt uppe. Flygbussen till Kastrup går från Malmö C 05:35, för att passa Felix från Limhamn 06:00. Vårt plan avgår kl 08.15, varför vi gärna vill vara i god tid på flygplatsen. Tur är det. Mycket folk nämligen där redan, som skall åka British Airways. Vi får snabbt byta från turist till business class kön men där står det en nybörjare, visar det sig, så att innan han klarat ut alla biljetter, vårt bagage, passformaliteter etc, så tar det sin rundliga tid. I vårt stilla sinne undrar vi, om bagaget skall vara i San Fransisco när vi kommer fram eller hamna i Korpolombolo. Man har väl sett Sällskapsresan!

Kl 08.15 och BA 811, en Airbus 320 lyfter mot England för mellanlandning i London och byte till annat plan inför Atlantresan. Trots den tidiga timman fylls kroppen av den där speciella känslan, som inställer sig, när man börjar en resa mot avkoppling, nöjen och för några shopping. Himlen är blå, skyarna vänliga och vi är alla på ett sjusårdeles gott humör.

London är ingen höjdare. Långa passager och långt att gå för att komma till avgångsgaten mot USA. Ibland undrar man var det skall sluta med alla dessa stora flygplatser. Det tar nästan lika lång tid att förflytta sig mellan terminalerna, som att flyga dit man ska.

Kl 10.35 lyfter emellertid på ett nästan majestätiskt sätt gigantiska 744 jumbojeten BA 285 mot väster, upp mot en nästan molnfri himmel, för att ut över de Brittiska öarna, upp mot Grönland och ner över Kanadas ödsliga vidder, landa i San Fransisco 11 timmar senare, vilket vi gör på utsatt amerikansk tid kl 12.00. Fulla av energi och stärkta med god mat och diverse drycker.

San Fransisco

Shuttle in till hotellet Monticello Inn på Ellis Street i hjärtat av S Fr, där en liten fransyska med pikant engelsk brytning hälsar oss välkomna. Snabbt upp med bagaget på rummen och därefter direkt ut för en första titt på stan.

Runt hörnet från hotellet på Powell Street ligger bekvämt ändstationen för "the cable car", spårvagnen och S Fr stolthet, som tar en upp och ner för de branta kullarna till bland annat Fisherman's Wharf - en av de absoluta sevärdheterna. En gammal fiskehamn som gjorts om till turistparadis med sitt Cannery, en gammal konserverfabrik som nu fyllts med ett antal mindre butiker eller Pier 39, ett annat eldorado för folk, som gillar att köpa olika slags krims krams. Eller Alcatraz inom synhåll, det garfla fängelset ute på sin ensliga ö i San Fransisco Bay med mycket strömt vatten runt omkring och Golden Gate bron i fonden.

Vi passerar också mängden av krabbkokare med lockande assietter av krabba, räkor och annan slags delikatessfisk. Vi bestämmer oss för att angöra stället någon av de kommande dagarna. Jetlagen, den långa dagen, som för vår del börjar på sitt andra dygn, gör sig påmind. Kön med folk som vill åka åter med cable car är emellertid lång, varför vi nappar på erbjudandet att åka stretch limousin till hotellet. Mycket flott och elegant. Passande oss!

14 mars - söndag

Molnigt med risk för duggregn har väderprognosen sagt oss. Vädret i S Fr är året om ganska kylslaget. Det blir sällan riktigt varmt. Något de allra flesta turister blir påmind om när de kommer i sina shorts och T-shirts för att njuta av "sunny California". S Fr ligger på en halvö omgiven av mycket vatten, varför lufttemperaturen pendlar mellan 8°C på vintern och 25°C på sommaren.

Redan dagen innan visste vi att söndagens väder skulle bli instabilt, varför vi bestämde oss för att åka på sightseeing. För \$14 per person skulle vi få se det mesta av S Fr.

Chauffören, bördig från Texas, var så där lagom underhållande. Det finns säkert bättre. Framförallt borde arrangören tänka på alla utländska turister, vars engelska kanske inte är alldeles up to date och därför välja chaufförer med mindre svårbegriplig dialekt.

Alltnog. Vi passerar denna kulna söndagmorgon alla kända turistattraktioner. Lombard Street, Nob Hill, Twin Peaks, Japanska Trädgården och Golden Gate bron för att nämna några. Vid Japanska Trädgården blir det ett längre stopp med tid att njuta av blommorna och trädgårdsanläggningen med sina små broar, vattenfall och japanska stenarrangemang. Slutstationen därefter för vår del blir Fisherman's Wharf. Vi faller för ett mål mat hos krabbkokarna. Mycket gott men inte speciellt billigt.

Kön till cable car är om möjligt ännu längre i det regntunga vädret. Vi lockas därför än en gång av ett limousinerbjudande till hotellet. Kostar ca \$30 tillsammans, vilket är något dyrare än spårvagnen men fasen så mycket bekvämare och flottare. Tiden vi tjänar utnyttjar vi för en uppräskning före dagens obligatoriska vinprovning, som hotellet bjuder på varje dag mellan kl 17:30 - 18:30. Nåja, vinprovning. Den består av ett rött vin och ett vitt men det är gott och framförallt gratis. Man kan dricka hur mycket man vill, vilket man gör. Ett mycket trivsamt och avkopplande sätt att förbereda kvällen på.

John's grill och Steakhouse på Eddy Street, som går parallellt med Ellis Street, upp mot Union Square, ett kvarter från hotellet får bjuda på rejäla "steaks" för \$16 - 17 (ca 130 - 140 kr), en ganska normal prisklass i det här området.

Åter på hotellet njuter vi en kopp kaffe (också gratis) framför den öppna spisen med sin gasolflammande brasa. Hotellet i kolonialt gammal mysig stil kostar \$145 per dubbelrum (ca 1.200 kr). Då ingår även continental breakfast i priset. Mycket rekommendabelt.

15 mars - måndag

Strålände sol möter oss denna morgon, då vi bestämt oss för en lång sightseeingpromenad på egen hand. Vi tar cable car ner till Lombard Street, "the crookedest street in the world" säger man, dvs den krokigaste gatan i världen. Och det är den. Både krokig och brant. Vi går ner för den, fortsätter längs Columbia Aveny till kyrkan på Filbert Street intill Washington Square, där Joe DiMaggio, amerikans främste basebollspelare någonsin, en gång gifte sig med Marilyn Monroe. Vidare längs Grant Aveny och genom China Town med sina säregna hus och sin speciella atmosfär. Efter den numera obligatoriska capuccinon, det amerikanska tunna kaffet smakar nämligen förfärligt, fortsätter vi till Wells Fargos museum på Montgomery Street - som ger ett smakprov på diligensernas värld genom tiderna. Mycket intressant. Embarcadero, ett kvartersområde över gatuplan, som med broar sammanbinder de olika kvarterens terrasser med sina olika slags restauranger och "shopping arcades" är nästa anhalt. Här skiljs tillfälligtvis våra vägar. Bodil och Bengt går för att shoppa medan övriga äter en lätt lunch här. Efter diverse besök i "arkaderna" avslutas dagens promenad med en drink i en av skyskrapererna och deras The Carnelian Room, 52 våningar upp. Där är utsikten vidunderlig. Milsvitt ser man ut över San Fransisco Bay, långt bort mot rödmålade Golden Gate bron, upp mot Nob Hill, Russian Hill med den ryska kyrkogården, över alla husen nedanför och till Fisherman's Wharf en bit bort. Gull-Britt talar fortfarande om den Pina Colada hon drack där. Den godaste hon någonsin druckit. Förstärkt av den fantastiska miljön och i glada vänners lag förstår vi henne!

På kvällen njuter vi delika spare ribs på Tony Romas restaurang tvärs över gatan från hotellet räknat. Bengt och Bodil beställer en kycklingrätt, som är så generöst tilltagen, att de måste be om en doggybag, för att ha resten till lunch dagen därpå. På väg åter till hotellet förbarmar de emellertid sig över en A-lagare, som inte ser ut att ha fått mat den senaste veckan. Han tar tacksamt emot

paketet, öppnar och tittar något konfunderad på innehållet, tar sedan paketet under armen och luffar vidare. Något besviken över att det inte innehöll något starkt och flytande, kan man förmoda.

16 mars - tisdag

Napa Valley är ett måste när man är i S Fr trakten och har en dag över. USAs vindistrikt nummer ett, som blivit mycket känt för sina viner världen över.

Vi börjar dagen med att hämta den förbeställda Chevrolen, en grön minivan för åtta personer, som vi dagen därpå skulle fara till San Diego i.

Napa Valley ligger ca 50 km norr om S Fr. Vi passerar därför ut via Golden Gate bron, för att samtidigt besöka Muir Woods på andra sidan och se redwoodträden. På en mycket kringlande väg tar vi oss upp till skogen. Nästan lite tropisk atmosfär och skuggigt som det är under de höga trädkronorna, som ingen eller bara lite sol kan passera, möter oss. Det är mycket imponerande träd, som kan bli upp mot 2000 år gamla. Efteråt fortsätter vi till Sausalito, en före detta liten fiskeby mitt emot Fischerman's Wharf, numera hamn för ett större antal segelbåtar. Det blir cappuccino och shopping, förstås.

I Napa Valley stannar vi på Vineyard 1870 för att äta lunch och prova vin. God mat men dyr vinprovning. De tar 1,50 - 2 dollar för några centiliter vin. Vinprovning är alltså inte gratis som i Europa utan egentligen ganska dyrt om man räknar per centiliter. Flaskorna är inte heller särskilt billiga. \$10 (ca 85 kr) minst för ett ganska mediokert vin, vilket man inte betalar mer än kanske 50 - 60 kr för i Sverige. Vi fortsätter till Moldavi, en mycket känd och imponerande anläggning men även den med dyr vinprovning och dyra viner.

Sammanfattningsvis en skön biltur men ingen höjdare. Alltför kommersiellt jämfört med Frankrike och Tyskland. Man saknar också kulturen, vingårdar som klättrar uppför sluttningar (i Napa är det platt) och slotten. Napa Valley är lite för artificiellt för oss europeer men så är ju amerikansk vinodling inte mer än ca 150 år att jämföras med Europas flertusenåriga vintraditioner. Redan de gamla romarna ...!

San Francisco Hotel Monticello Inn den 17/3

Vi intog vår frukost tillsammans på hotellet som vanligt. Bengt tog sitt morgonbloss och avlämnade väderrapport, något kyligt men inget regn. Monica fick fri läkarkonsultation av Bodil som rekommenderade en dunderkur som skulle ta kål på hennes envisa förkylning.

Vanen var framkörd av hotellets personal. Efter inpackning av bagaget blev vi avvinkade av Bodil och Bengt som skulle flyga till San Diego för att få lite extra tid att umgås med Magnus och Carla. Axel rattade Vanen och efter några minuter var vi på Highway som anslöt till väg 280. Efter några mil på en ovanligt vacker motorväg tog vi av på Highway 1, den mycket vackra kustvägen mot San Diego. Vi gjorde ett stopp i Monterey för kaffe, själv föredrog jag en kall öl. Vi njöt av utsikten över havet och den värmande solen i en mysig atmosfär. Vi fortsatte färden förbi Carmel med små söta hus och hittade efter lite sökande den berömda 17th mile Road, 7 ½ dollar var inkörsavgiften vilket var mycket prisvärt. Vi fick uppleva vackert belägna hus i och intill ett unikt naturreservat. Eftersom det fanns två golfare med i bilen var det omöjligt att köra förbi den världsberömda golfbanan Pebble Beach. Det blev lagom att intaga lunchen här med utsikt över 18:e green. Jag är övertygad om att även icke golfande Gull-Britt och Axel (ännu så länge) också uppskattade denna lilla avstickare. Maten (oxfilé) var av "first class". Efter denna njutningsfulla lunch blev det förstas fotografering vid 18:e green samt lite shopping i Pro'ens shop. Axel rattade Vanen genom den sista delen av 17th mile road för att åter ansluta till väg 1 (kustvägen). Denna väg var fantastisk med mycket omväxlande natur, böljande mjuka bergformationer i öster och den mäktiga Pacific Ocean i väster. Vägsträckan var utmanande och krävde full koncentration av föraren, stundtals var stupen skräckinjagande men ingav också en känsla av storslagenhet, en vackrare kustväg har jag aldrig upplevt. Vi kände oss dock mycket trygga med Axel som driver. Efter c:a två timmars körning var flickorna kaffesugna så det fick bli ett stopp på Nepenthe med en fantastisk utsikt över havet. Restaurangen låg på en höjd och ganska besvärligt att ta sig upp men väl uppe möttes vi av den sedvanliga amerikanska vänligheten när vi beställde våra cappuchini. Tiden började rinna iväg så vi återtog våra platser i Vanen och Axel la in driven med ett lätt knyck och vi var på väg igen och nu mot San Simeon som skulle bli vårt övernattningsställe. Dagen började övergå mot skymning och mörkret kom allt närmare, plötsligt var det kolsvart som det blir på dessa breddgrader. Efter ytterligare en stunds körning såg vi ljus som visade sig vara San Simeon. Efter en liten felnavigering hittade vi fram till Best Western Courtesy Inn. Vi inhandlade ost, vin, chips och div tilltugg som vi tillsammans avnjöt på Monicas och Ronneys rum där vi konstaterade att dagen hade varit mycket givande och upplevelserik. Gull-Britt och Axel drog sig tillbaka och jag tror att vi alla somnade med stor tillfredsställelse av att ha haft förmånen att uppleva ytterligare en underbar dag i Kalifornien.

San Simeon - Solvang - Santa Barbara den 18/3

Klockan ringde 07:15, själv var jag klarvaken sen 06:00 men valde att ligga kvar i sängen och filosofera och njuta av alla intryck och upplevelser så här långt på resan. Morgontoaletten avklarades ganska snabbt, t.o.m Monica lyckades få i linserna och övriga bestyr på ett imponerande sätt. Efter en kort promenad på 3 minuter tillsammans med Gull-Britt och Axel hittade vi vårt frukostställe. Gull-Britt, Monica och Axel åt amerikanska pannkakor med lönnssirap, själv åt jag en härlig svampomelett med Hash Brown. Med stor belåtenhet promenerade vi tillbaka för att snabbt packa Vanen och efter några minuter var vi vid terminalen för vidaretransport med buss upp till Hearst Castle. Eftersom vi var tidigt ute kom vi med en tidigare tur än den vi hade bokat kunde Axel konstatera med adressering till Gull-Britt, som hade haft synpunkter att köra upp till Hearst Castle i alldeles för god tid. Den guidade turen startade med bussresan upp till slottet som låg imponerande på höjden av ett böljande landskap. Vädret var småkyligt och regnet liksom hängde i luften så guiden koncentrerade visningen företrädesvis inne i det imponerande slottet som hade enorma ytor, allt från gigantisk matsal, pool till egen biograf. Gästrummen var också imponerande för att inte säga av kunglig standard. Vi fick också se en privat film från familjen Hearsts samling som bl.a. innehöll gästande kändisar som Charlie Chaplin, presidenter och andra prominenta personligheter. Slottet är en bekräftelse på den typiska amerikanska storslagenheten att kunna genomföra nästan omöjliga projekt. Väl tillbaka i terminalen blev det cappuchini och lite shopping i souvenirbutiken. Vi var mycket nöjda med turen trots att vi hade vädergudarna mot oss. Nu var det tid för uppstigning i Vanen med undertecknad bakom ratten och vi var på väg mot Solvang enligt Monicas färdplan. Resan mot Solvang framskred i behagligt tempo och vi kunde avnjuta naturen med en viss väderförbättring i sikte. När vi kom fram till Solvang blev det en promenad och besök i flera av de danskinspirerade butikerna, t.o.m fanns det ett riktigt danskt bageri med danska wienerbröd. Vädret var soligt och fint nu men fortfarande lite kyligt så lunchen beslutade vi att intaga inomhus. Det blev splittad sallad, Monica blev överförtjust att få splitta en rätt med sin man, Gull-Britt och Axel splittade en kalkonsandwich. Det blev naturligtvis dansk öl av märket Carlsberg för Axel och mig, flickorna valde vitt vin av märke Chardonnay. Vi hittade ett vinprovingsställe som visade sig vara en mycket trevlig upplevelse där vi fick smaka samt fick ingående berättelser om vinet och vi blev också upplysta om den konkurrens som råder i förhållande till Napa Valley-vinerna. Vi blev så övertygande att vi inhandlade ett antal röda och vita viner samt ett aperitifvin att förära Magnus på den stundande 30-års festen i San Diego.

Solvang-äventyret var över och vi hade intagit våra platser i Vanen och efter fotografering av föraren bar det iväg mot Santa Barbara som Axel förslog som "next stop". Santa Barbara ligger norr om Los Angeles och är för LA-borna vad Falsterbo är för rika Malmöbor. Lite exklusivt med andra ord. Undertecknad rattade Vanen utan problem till Santa Barbara där vi snabbt hittade vårt hotell som var det enda som inte var förbokat utan som vi hittade i California Tourbook. Hotellet hette Cabrillo Inn. Vi enades om en liten tur ner till Down Town by walking. Det blev en promenad på totalt 1½ timme med diverse shopping-stopp. Vi inhandlade lite allehanda godsaker som ost, korv, melon, jordgubbar och vin förstås för att avnjuta detta tillsammans på Monicas och Ronneys rum. Vi hade åter igen en mycket trevlig kväll med olika diskussionsämnen under tiden vi avnjöt den inhandlade maten och därtill hörande dryck. Allt roligt har också ett slut, så Axel och Gull-Britt drog sig tillbaka för att ta hand om varandra eller vad man nu kan hitta på när natten faller på, och sammaledes gjorde Monica och jag. God Natt Kalifornien!

Vid pennan
Ronney

Santa Barbara - La Jolla den 19/3

Efter att den continentala frukosten intagits och bagaget var packat och på plats i Vanen startade Axel motorn och rullade iväg och snart var vi ute på Highway 101 mot Los Angeles, det var ganska tät trafik men med trevligt sällskap och bra komfort gick tiden snabbt och väl framme i Los Angeles växlade vi över till väg 142 som senare anslöt till väg 5 som fortsatte till San Diego. Efter några ofrivilliga sightseeingturer hittade vi hotellet i La Jolla. Enligt Monicas guidebok fanns det ett stort antal hotell som var betydligt billigare än Hotel Inn By The Sea som vi hade bokat. Vi övervägde att boka om efter en natt och välja ett billigare alternativ. Men efter att kollat läget på dessa billigare alternativ enades vi om att det får kosta att ligga på topp och att det drabbar ingen fattig sade vi lite skämtsamt. Det visade sig att vi fick rum på the Penthouse (högst upp) med utsikt över Stilla havet. Efter en snabb installation på våra rum kastade vi oss ut i vimlet i La Jolla som var en mycket trevlig och ansedd semester- och badort. Vi fann snart ett trevligt ställe för ungdomar så det tyckte vi passade utmärkt. Förvisso höjde vi medelåldern något men blev ändå mycket vänligt bemötta av unga vackra servitriser i korta svarta kjolar. Det blev splittrade hamburgare och öl förutom Gull-Britt som föredrog mineralvatten.

Nu började det rycka i flickornas shopping-tarm så Axel och jag hade bara att följa med på fina gatan för att beskåda detta skådespel, ut och in i butiker med en energi som kunde slå världsrekord om det hade funnits någon tävlingsform för detta. Axel och jag försökte hänga med så gott vi förmådde med en viss uppgivenhet kunde jag spåra i Axels blick. Som tur var hittade vi ett glass-ställe där man dessutom kunde få kaffe så vi lyckades få till en time out i shoppandet. Efter en halvtimme blev åter köplusten påtaglig hos våra flickor så det gick inte att hålla kvar dem längre utan med målmedvetna steg trippade Gull-Britt och Monica vidare med Axel och mig själv på behörigt avstånd och som väluppföstrade barn parkerades vi utanför de exklusiva butikerna för att ibland bli indragna och avge vårt tycke och smak; själv har jag utvecklat en försvars-mekanism när jag blir tillfrågad om något köp "Behöver Du det"? Naturligtvis ser inte Monica saken på det viset så det blir som det blir ändå vad gäller inköp.

Eftermiddagen började bli sen och en Grocery shop uppsöktes för inhandling av lite vin, vatten etc. Vi återkom till hotellet 5 pm och efter dusch samlades vi hos Gull-Britt och Axel för en drink med tilltugg kl 6:15 pm. Bodil och Bengt anlände 7 pm. Vi gick ut tillsammans för att avnjuta en god middag nu när gänget åter var samlat. Efter lite sökande fann vi ett ställe som verkade OK med hyfsade priser. Alla var någorlunda nöjda med maten utom jag själv, men med trevligt sällskap och god öl samt en positiv attityd blev det totala intrycket ändå att vi hade haft en kul och trevlig kväll. Bengt visade på en karta var vi skulle träffas nästkommande dag. Efter det att Bengt vikt ihop kartan blev det promenad tillbaka till hotellet för att försöka smälta alla intryck och upplevelser från ytterligare en trevlig dag. Bodil och Bengt körde tillbaka till Carla och Magnus där dom kinesade och vi andra somnade utan någon större fördröjning i vårt Penthouse.

Onsdag 17 mars

Bodil och Bengt reser till San Diego

Frukost intages kl 8.00 på hotellet tillsammans med Monica, Ronney, Gull-Britt och Axel. Bengt och Bodil planerar att lämna hotellet i San Francisco, Hotel Monticello Inn, kl 9.30 för avfärd till flygplatsen för vidare transport till San Diego. De fyra andra lämnar hotellet kl 9.00 och kör söderut den vackra kustvägen längs Stilla Havet, med planerad ankomst till San Diego den 19 mars.

Flyget ska avgå kl 11.30 och Bengt och jag anländer i god tid, checkar in och tar en kopp cappuccino som vi dricker utanför i solskenet. När vi går in i gaten meddelas att flyget är annullerat och att vi får ta nästa tur som avgår kl 12.40. Väntetiden känns lång!

Flyget avgår sedan som planerat och vi ankommer San Diegos flygplats kl 14.00. En shuttlebuss tar oss till US Dollars biluthyrning där vi snabbt hämtar vår hyrbil vilken vi ska ha den närmaste veckan. Hyrbilen är en mellanstor modell av märket Plymouth, beige till färgen. Vi meddelar Magnus per telefon och bestämmer möte kl 16 utanför hans bostad, La Jolla Del Sol.

Glädjen är stor när vi träffas! Vi beundrar den trevliga lägenheten som består av 3 rum och en härlig balkong. Vi sitter och fikar när Magnus visar sitt nyinköpta tennisracket och vill att Bengt och han ska ta sig en match och att vi alla tre ska bada i bubbelpoolen innan middagen. Carla lagar under tiden en god middag, lax med tillbehör och ett gott californiskt vin, Fetzer 1997. Under middagen framkommer det att Magnus har planerat en skidtur för oss alla fyra dagen därpå. Den ska gå till Big Bear, en bilfärd på ca 2,5 timme. Kläder kan Bengt och Bodil låna av Magnus och Carla och skidutrustning hyras på orten.

Torsdag 18 mars

Kl 6.30 blir det väckning, Magnus gör matsäck och kl 7.00 bär det iväg. Vädret är strålande vackert, varmt och skönt. Vi åker i vår hyrbil och Bengt kör i 1 ½ timme i ganska torrt, platt landskap utan minsta tendens till berg eller snö. Vi tar då en 2 minuters bensträckare och därefter börjar Magnus köra och det börjar strax att gå uppför och snart kör vi på serpentinvägar. Efter ½ timmes färd på serpentinvägarna tar vi rast och då smakar kaffet härligt.

Färden fortsätter brant uppför och ett vackert landskap brer ut sig runtom oss. Snart når vi en skidort där Magnus och Carla varit tidigare men vi åker vidare och når snart Big Bear, orten som Magnus valt för dagens skidåkning. Senaste ½ timmen har vi varit omgärdade av snö och längs vägen stugor och hus av österrikisk modell.

Vi beger oss snabbt till skiduthyrningen, får vår utrustning och kastar oss in i liftkön som är obefintlig

Högsta åk höjd är 8805 (ca 2800 m), vilket är högre än vad de flesta europeiska skidorter kan erbjuda. Liftsystemet består av 9 liftar.

Solen skiner varmt från en otroligt blå himmel och snön börjar blir tung i backens nedre del men är lätt och härlig i de övre delarna. Skidåkningen går bra och det känns härligt att stå på skidor igen.

Efter 4 timmars skidåkning med avbrott får en kort matrast i solen är det tid att lämna in skidorna.

Hyra av utrustning + liftkort: ca 500 SEK/person.

Vi avslutar dagen med lasagne och gott vin hemma hos Magnus och Carla.

Fredag 19 mars

På förmiddagen åker Bengt, Bodil och Magnus ner i down town La Jolla för att titta på hotellet "Inn by the Sea", där M., R., G-B. och A. ska bo. Ett perfekt läge nära havet!

Vi flanerar längs affärsgatorna och köper något gott med oss hem.

Efter fika på Magnus balkong tar Bengt och Magnus sig en tennismatch och därefter blir det sol och bad vid poolen för oss alla tre.

Framemot kvällen ringer Axel och berättar att de nu har anlänt till hotellet och att de har haft en fantastiskt fin tur längs Stilla Havet. Vi bestämmer middag tillsammans vilken vi äter centralt i La Jolla på restaurang Ocean View Dining.

San Diego, La Jolla Hotel Inn By The Sea den 20/3

Vi vaknade till en underbar morgon, en sådan morgon som man t.o.m. kan tänka sig att den mest morgontrötte förmår sig att säga "morgonstund har guld i mun". Från rummets balkong öppnade sig en fantastisk panoramavy med berg i öster och Stilla havet i väster. Nu väntar frukost vid hotellets pool och därefter nya äventyr när vi har hämtat upp Bodil och Bengt hos Carla och Magnus. Chaufför för dagen var Ronney med den skicklige kartläsaren Axel som codriver. I dag var det planerat för en rejäl shopping-runda i det område som Carla och Magnus bor. Här fanns allehanda butiker i ett välordnat köpcenter. Vi började i en mycket välsorterad golfshop, Bodil, Bengt och Ronney köpte golf skor plus lite bollar. Shoppingrundan fortsatte men vi valde att göra en split av gruppen för att det skulle fungera, det blev en påga-grupp och en tösa-grupp. Efter några timmar lyckades Axel samla in gruppen i bästa cowboy-stil dock utan lasso, för att leda oss till ett vattenhål där förfriskningar intogs med diverse kakor eller sallader efter tycke och smak. Shoppingen fortsatte med nyfunnen energi ytterligare någon timme. Äntligen kände alla sig nöjda och vi kunde släppa av Bodil och Bengt hos Carla och Magnus medan vi övriga körde tillbaka till våra fina Penthouse rum. Men av någon outgrundlig anledning hade Gull-Britt och Monica lyckats mobilisera nya krafter för mer shopping, varför dessa två shoppingvirtuoser med rappa steg fortsatte sin framfart i La Jollas butiker. Axel föreslog en drink vilket jag inte hade en tanke på att avvisa, utan vi intog vår drink under njutbara förhållanden och vi var båda förundrade över hur våra kvinnors kärlek till shopping aldrig sinade. Axel och jag hann också med att ta en liten tupplur innan flickorna var tillbaka. Efter att vi duschat och gjort oss vackra blev det tid för en drink hos Monica och Ronney innan vi körde för att hämta upp Bodil, Bengt, Carla och Magnus för att sedan åka ner till San Diegos Down Town. Bord var beställt på ett trevligt ställe, efter en kort promenad uppsökte vi baren till restaurangen för att invänta att vårt bord blev ledigt. De spelde brasiliansk musik, något som Carla gillade och även övriga sällskapet när vi väl vant oss vid ljudnivån. Äntligen fick det hungriga sällskapet beställa; här kan man tala om att den som väntar på något gott väntar aldrig för länge. Middagen var av högsta klass och ingen lämnade bordet missbelåten. Kvällen började bli sen enligt våra mått mätt 10:20 pm, så det blev promenad tillbaka till garaget och Ronney rattade Vanen med assistans av Magnus för att komma tillbaka till La Jolla och avlämning av familjen Berggren. En kort stund senare var även övriga gänget på plats i vårt Penthouse och kunde intaga sängläge med stor förnöjsamhet av att ha upplevt änyo en fantastisk dag trots det myckna shoppandet av vissa för att inte nämna några namn.

San Diego, La Jolla Hotel Inn By The Sea den 21/3

En ny dag har just börjat med strålande solsken och Stilla havet ligger faktiskt lika stilla som sitt namn, om möjlig är denna morgon ännu vackrare än gårdagens morgon, man blir på något förunderligt sätt aldrig mätt på dessa enorma synintryck utan snarare tvärt om, ju mer man betraktar storslagenheten ju större blir den. Frukosten intogs som vanligt vid poolen tillsammans med Gull-Britt och Axel och planerna på att besöka Wild Animal Park diskuterades. I dag var det Axel som var driver och vips hade vi hittat till djurparken, som inte var vilken djurpark som helst utan modell större än störst. Vi löste biljetter och lyckades komma med ett av de första Monorail som går igenom hela parken med stopp för fotografering och med tillfälle att begrunda Afrikas djurliv på nära håll men ändå med goda säkerhetsmarginaler. Vi fick uppleva allehanda vilda djur där rundresan i parken gav en känsla av ett riktigt Afrika. Man må tycka vad man vill om den amerikanska kulturen och dess sätt att leva, men att dom är mästare på storslagna projekt och att med enorm kreativitet att skapa bestående intryck för betraktare kan ingen förneka. Hur kan man dressera fåglar? Vi fick uppleva en fågelshow som jag inte trodde var möjlig att genomföra, rent av obegripligt. Först en flock fåglar som flög runt arenan och sedan lämnade en fågel flocken för varje varv de flög runt tills bara en var kvar. Sedan en papegoja som flög över publiken så lågt att vi var tvungna att böja huvudena och vi fick inte räkna upp händerna. Sedan var det två papegojor som pratade med varandra och sina dressörer och till sist släppte man ner en falk? från en bur i luften, som flög rakt ner och fångade en insekt i flykten. Elefantshowen var kul men inte lika imponerande som fåglarna. The wild animalshow var ganska OK men när man tog in en Ren som ett exotiskt djur var i alla fall inte vi nordbo imponerade, så vi drog vidare och hittade ett ställe för lite lunch i parken. Parkbesöket började gå mot sitt slut och vi kunde konstatera att vi hade upplevt en underbar dag med sol från klarblå himmel med mäktiga intryck från den första delen av besöket i The Wild Animal park och att de två sista passen var långt ifrån den kvalitet som den första delen bjöd på. Om jag skulle betygsätta de olika upplevelserna skulle jag ge en 5:a för safarirundturen inklusive fågel-showen och en 2:a med tvekan för de sistnämnda begivenheterna.

Axel startade Vanen och rattade oss tillbaka till La Jolla efter ett akut tankbesök och en liten fin tur längs La Jolla Scenic way med mycket vackra vyer. Vid framkomsten till hotellet var alla sugna på Cappuchini så vi hittade ett bord ut på ett ställe som hette Café Living Rom, här serverades mycket god Cappuchini. Efter vi hade stärkt oss med detta cafébesök blev det promenad ner till beachen där vi poserade tillsammans med flera sälfamiljer som låg och gosade på stranden. Stilla havets vågor som nu rullade in över stranden och dess klippformationer var mäktiga och också lite skräckinjagande med dess skum och dån.

Tiden går fort när man har roligt heter det ju och vi kände nu att vi måste tillbaka till hotellet för att hinna duscha och göra oss i ordning för att åka till Magnus och fira hans 30-års dag. Solnedgången över Stilla havet får vi spara till måndag kväll. Innan vi skulle köra till Magnus hann vi som inte var driver med en liten drink. När vi kom fram till Magnus och Vanen var parkerad blev det naturligtvis sången Happy Birthday, som vi lyckades sjunga med en viss världsvana och pondus. Efter överlämnande av presenterna, som var två champagneglas och en flaska Madeira från vinprovningen i Solvang blev vi bjudna på Cocosmilk drink med vodka, en specialitet från Brasilien. Maten som bestod av en gratin med räkor, cremecheese, ägg, majonäs med vitlök och ris till detta, var också en specialitet från Brasilien. Till dessert fick vi chokladtårta samt

mangoparfait och färska jordgubbar, blåbär och björnbär. Rätterna var tillagad av Magnus sambo Carla och smakade mycket gott, ja så gott att alla ville ha receptet med sig hem. Vi var så imponerade av rätterna så det beslutades att vi skall anrätta denna måltid till kvällen för det stundade millennieskiftet.

Även denna dag och kväll har gått till ända med alltför snabb fart och det var dags att tacka för oss och återvända till hotellet för lite nattvila och samla nya krafter för nästa dag med nya utmaningar. Axel lotsade oss tillbaka med sedvanlig säkerhet, god natt och sov gott behöver man knappast säga för somnar gör man hur lätt som helst efter dagar fyllda med aktiviteter och massor av intryck och upplevelser.

Söndag 21 mars Magnus 30 år

Uppvaktning på morgonen av Bengt, Bodil och Carla på luftmadrasskanten med vacker sång och presenter. Magnus har redan blivit väckt och gratulerad av Anders på telefon.

Presenter från Carla är tröja och fritidsskor, från Mamma och Far prydnadsglas från Kosta-Boda i tavelram, från Anders och Åsa glasskål i svenskt glas och från Thomas och Linda en bok av och om Ulf Lundell med noter och text samt från Mormor sista delen av matsilverbesticken och en bok om Karl XII i Lund.

Frukosten intar vi sedan som vanligt vid den trevliga matplatsen i köket som är vackert dukat med bla en stor blombukett. Solen skiner och det är ett härligt väder.

Mitt på dagen ringer Karin från Tygelsjö och gratulerar Magnus samt hälsar till oss alla i syjuntan. Hon tänker på oss och hade gärna velat vara med. De andra i syjuntan beger sig idag till Wild Animal Park för safaritur, Bengt och Bodil stannar däremot hos Magnus och Carla.

Bengt och Magnus går ner för en timmes tennis och Bodil och Carla lägger sig i varsin solstol vid poolen. När Bengt och Magnus sedan slutat spela så badar vi alla, både i bubbelpool och i den stora bassängen som också är vältempererad ca 28 gr. Bubbelpoolen är betydligt varmare.

Dagen flyter fram i ett behagligt tempo och i trevlig samvaro tillsammans.

På eftermiddagen börjar Carla och Magnus förbereda kvällens bjudning för oss alla i hela syjuntan. Bjudningen ska försiggå i Brasilianska tecken hemma hos dem..

Bodil och Bengt ger sig iväg i sin bil för att antligen besöka Ralphs livsmedelsaffär, vårt favoritställe från föregående besök.

På utsatt tid anländer gästerna Monica, Gull-Britt, Ronney och Axel med uppvaktning och sång för Magnus. Han gratuleras med 2 st guldmönstrade (olika mönster) champagneglas av svenskt glas samt 1 flaska portvin inköpt i Napa Valley. Detta blir han mycket glad för.

Vi blir bjudna på en brasiliansk välkomstdrink, Coconut drink, som består av bla vodka, kokosnötsmjölk och is, kört i mixer. Bengt som aldrig kan tänka sig att ta något med kokossmak över sina läppar, blir testad av Carla innan, han tycker drinken var mycket god men kan inte avgöra vad den består av och får därför falla till föga för sin gamla avsky. Därefter serveras maten typ gående, uppdukat på köksbordet. Vi bjudes på "Shrimp by Carla", en gammal brasiliansk räkrätt som Carla lärt sig hemma. Till dessert serveras en härlig passionsfruktsmousse (recept fr Carlas mormor), chokladtårta och färska bär (jordgubbar, bjärnbör och blåbär).

Vi blir alla så förtjusta i den välsmakande maten att den omgående bestämmes som meny Nyårsafton år 2000 vilken ska firas i syjuntas regi.

Kvällen förflyter under trevligt samspråk, alla har vi roligt och Magnus är mycket nöjd med sin födelsedag.

Måndag 22 mars

Eftersom vi hör av de andra i syjuntan att besöket i djurparken varit mycket givande beslutar vi, Bengt och Bodil, att också besöka denna. Djurparken ligger ca 1 timmes färd från La Jolla och heter San Diego Zoo & Wild Animal Park. Det är en stor safaripark med djur från Östra Afrika.

Vid framkomsten till djurparken ställer vi oss omgående i kö till ett tåg som tar oss runt hela området. Djuren vistas i relativ frihet i ganska stora områden i naturlig miljö. Vi ser noshörningar, elefanter, giraffer, bufflar och antiloper. Av kattdjur ser vi lejon.

Efter tågturen som varar 1 timme promenerar vi runt i parken. Vi passerar då flamingos, gorillor, papegoja, elefanter och i ett tropikhus massor med vackra fjärilar i alla färger.

Dagen är underbart varm och skön och det blir en härlig vistelse. När vi senare närmar oss La Jolla beslutar vi att bege oss till down town La Jolla för att titta på havet. Vi intar en hamburgare i närheten av stranden och lägger oss några minuter i sanden för att riktigt kunna njuta. Därefter sätter vi oss i bilen igen och kör runt i La Jolla och bla till den högt belägna utkikspunkten La Cruise, där man har en makalös utsikt över land och hav med vy ända bort till San Diego.

Vi beger oss sedan ner till stranden igen för att se på Stilla Havet med dess bränningar och på en sälkoloni vilka förefaller helt orädda för människor.

Vi promenerar därefter upp till hotellet "Inn by the Sea" för att se om vi kan komma i kontakt med de andra. Vi har nämligen bestämt sedan tidigare att deras bil ska lämnas av oss tillsammans för att underlätta tillbakatransporten.

Döm om vår förvåning när vi står i receptionen kommer de ut ifrån hissen för att försöka få tag på oss!

Killarna åker till San Diego för att lämna hyrbilen, tjejerna beger sig ut på shopping och vi alla bestämmer träff kl 18 vid Stilla Havet för att se solnegången. Denna missas tyvärr pga molnighet men vi ser på sälarna och folklivet vid stranden ännu en gång.

Bengt och Bodil åker hem till Magnus och Carla, de övriga handlar mat för en "hemmakväll" på hotellet.

På hemvägen till La Jolla Del Sol handlar vi också mat och bjuder det unga herrskapet på middag.

Vi bjuder på biffar, sparris, sallad och färska jordgubbar samt vin.

Nästa dag ska vi sex i syjuntan lämna San Diego och åka till Las Vegas. Bengts och Bodils hyrbil lämnas på förmiddagen på flygplatsen. Flyget går vid middagstiden.

Det känns sorgligt att redan lämna Magnus och Carla. Magnus framkastar dock att kanske vi kan ses igen i slutet av veckan i Los Angeles och det hörs ju jättekul!

San Diego, La Jolla Hotel Inn By The Sea den 22/3

Godmorgon, en ny dag att njuta av och naturligtvis lyser solen från klarblå himmel även denna dag som Monica och jag skall tillbringa på Sea World. Gull-Britt och Axel har planer på Down Town i San Diego. Men först skall vi avnjuta frukosten vid poolen som vanligt. Gull-Britt och Axel släppte av Monica och mig vid Sea World, vi bestämde tid för hämtning och önskade varandra en trevlig dag. Vi köpte biljetter och kom in i en area med massor av souvenirbutiker, vi köpte några vykort och började skriva innan insläppet började. Rätt som det var hörde jag Amerikanska nationalsången och alla människor stod upp i riktning mot stjärnbaneret som hissades mot skyn, så det var bara att ställa in sig i ledet med mössan i handen och hedra den Amerikanska flaggan.

På Sea World fick vi uppleva helt otroliga shower med sälar, delfiner, späckhuggare samt ett jätteakvarium med stora hajar som upplevdes från en glastunnel som gick rakt igenom akvariet. Vi hade dessa bjässar bara någon meter över våra huvud vilket var en svindlande känsla och den respekt man känner för dessa djur blev inte mindre efter detta besök. Efter fyra timmars intensiva och spännande upplevelser hann vi med lite lunch och en öl innan det var dags att bli uppfiskade av Gull-Britt och Axel. Vi var väl "time-ade", Gull-Britt och Axel kom på överenskommen tid.

Vi åkte till Ralphs, som var ett stort varuhus med massor av vin och take away food så vi bestämde oss för att intaga en riktig festmeny på en av våra balkonger med utsikt över Stilla havet. Vi handlade utan att kolla priset så notan landade på 87\$. När vi kom tillbaka till hotellet fixade vi lite is för kylning av vin och mat. Axel och jag skulle iväg och lämna hyrbilen och som ett trollslag stod Bodil och Bengt där, mycket väl "time-at" så det var bara att ge sig av mot flygplatsen. Bengt körde efter så vi kunde få skjuts tillbaka. Flickorna föredrog att uppsöka något trevligt ställe för att dricka kaffe och naturligtvis en liten shoppingrunda. Väl tillbaka på hotellet blev det en eller rättare sagt två whisky innan vi gick till stranden för att uppleva solnedgången över Stilla havet tillsammans med våra kära fruar. Det var mycket folk på stranden men vi lyckades i alla fall hitta flickorna. Tyvärr hade det molnat upp så det gick inte att se solnedgången på riktigt. Vi promenerade tillbaka till hotellet där Bodil och Bengt hade sin bil parkerad. Bodil och Bengt skulle äta tillsammans med Carla och Magnus och vi övriga gick till våra rum för att duscha och förbereda vår lilla festmeny. Vinet var kylt, sallader av olika slag dukades upp, räkor, ost, dessert som bestod av blåbär, hallon och melon.

Festen kan börja! Efter det vi avnjutit allt detta goda och tre flaskor gott Californiskt vin på Monicas och Ronneys balkong mådde vi som vi förtjänade d.v.s. mycket bra. Vi har avverkat ännu en fantastisk dag med god mat och trevlig gemenskap med goda vänner. Natten var sen, så Gull-Britt och Axel drog sig tillbaka och våra kroppar längtade efter nattens goda sömn som skulle ladda om batterierna för nästa dag med siktet inställt på Las Vegas.

San Diego - Las Vegas Hotel Riviera den 23/3

Åter en ny spännande dag har börjat, jag vaknade kl 6:30 am av solstrålar som lyste in genom den tunna vita gardinen som mer liknade en brudslöja. Jag kände mig helt utvilad men valde att ligga kvar och filosofera lite om allt som vi upplever här. Efter morgontoilet och ett telefonsamtal till Ted som berättade att vädret hemma var helkass, vått och grått, var det dax att ta sig ner till poolen för att intaga frukosten i vanlig ordning. Gull-Britt och Axel anslöt och vi avnjöt denna frukost i lugn och ro. Vår taxi som skulle ta oss till flygplatsen var beställd till 12:15 pm så det fanns gott om tid att sola för de som så önskade. Gull-Britt och Monica kastade sig i bekväma solstolar medan Axel och jag valde en plats i skuggan för att skriva ner lite tankar och intryck från resan så här långt och att diskutera lite business som vi karlar älskar lika mycket som våra flickor älskar att shoppa. Klockan är strax före 10 am så vi har drygt två timmar på oss att bara just njuta och kanske lite tid för eftertanke, att bara låta tiden stanna en stund och bara vara en del av universum utan krav och en massa måste.

Hur som helst, att stanna tiden i tanken är en sak men verkligheten hinner alltid ifatt och nu börjar det bli dax att ta sista duschen innan taxin hämtar oss för färd till San Diegos flygplats med destination Las Vegas. Taxiresan avlöpte bekvämt, chauffören var Irländare och gav ett mycket sympatiskt intryck. Framme vid safety kontrollen träffade vi på Bodil och Bengt. Det blev en lättare fika med öl, cola och vin efter tycke och smak.

Flygresan till Las Vegas gick smärtfritt trots rykte om att denna resa kan vara lite gropig ibland. Flera av oss tog en liten tupplur på planet. Axel fixade Shuttle service som vanligt så att vi kom fram till vårt hotell Riviera, som hade över 2.100 rum. Vi fick en karta för att hitta rätt i hotellet men trots kartan gick vi fel flera gånger, så stort var hotellet. Incheckningen tog 20-25 minuter. Vi fick tre rum som alla låg intill varandra och vi kunde öppna mellan oss och leva som en storfamilj i denna enorma suite. Det blev en liten Whisky innan vi kastade oss ut i vimlet för att känna på atmosfären. Vi hann med några foajébesök på dessa gigantiska hotell, bl.a. Mirage, Treasure Island och Ceasars Palace. Vi beställde bord på restaurangen Tony Romas på Hotel Stardust. Åter tillbaka på hotellet för att duscha och tid för en liten "fingerborg" (Ronneys specialuttryck för en liten Whisky. En gemensam rask promenad till Tony Romas för nu var alla rejält hungriga. Bordet var inte klart så vi passade på att spela lite, Bengt valde roulette och vi övriga spelade på allehanda typer av Banditer. Monica och Axel var de enda i sällskapet som gick med vinst. Efter detta äventyr var bordet klart och vi fick beställa, det blev vin till damerna och Bengt och öl till Axel och mig. Alla valde ribs med räkor och lite olika tillbehör efter tycke och smak. Maten var god men kunde varit lite varmare enligt min mening. På väg tillbaka till hotellet blev Monica och Gull-Britt kaffesugna så vi hittade snart ett ställe som hade öppet 24 timmar per dygn. Tjejen som visade oss vårt bord hade den pipigaste röst som jag någonsin hört, nästan så att man inte stod ut. Hon överöste oss med den amerikanska vänligheten till den milda grad att det nästan blev outhärdligt, men vad gör man inte för att tillfredsställa våra kvinnors kaffebegär. Tjejen med piprösten kompenserades av tjejen som serverade oss, med en lång slits i sin svarta klänning ända upp till trosorna och med bara axlar typ aftonklänning, hon hade också kraftigt markerade mycket mörkröda läppar med markerade konturer och gav ett lite vampigt intryck. Hur som helst kaffet var gott även om det krävde sin man att övertyga "pipan" om att vi faktiskt bara skulle ha kaffe och inget mera denna kväll. Nu började timmen bli sen och alla längtade efter att inta ryggsläp för att vara i form till morgondagens stora begivenhet som alla såg fram emot, flygturen över Grand Canyon.

Vid pennan
Ronney

Onsdag 24 mars

Onsdagsmorgonen har en god stund kastat sitt ljus in i vårt rum när vi vaknar. Idag ska vi flyga till Grand Canyon!

Från flera håll har vi hört att flygfärden kan vara lite av "Anders kråka skulle ut och åka" men med sk flygpiller ser vi med tillförsikt på utfärden.

Efter morgontoaletten går vi ner till "Kadys", hotell Rivieras frukostmatsal, som redan är välbesatt. De flesta är män och med säkerhet besökare till den stora maskinbyggmässan i närheten

Vi äter en god frukost vilken kostar 36 dollar för oss alla.

En snabb visit till hotellrummet och vi går angiven plats där en buss ska hämta oss.

Klockan har blivit den bestämda tiden 10.30. Ingen buss!

Står vi på rätt plats?

Klockan är 10.45 och fortfarande ingen buss. Oron är ett faktum.

Axel går in och ringer på en av hotellets telefoner. I samma ögonblick som mynten rasslar ner i automaten anländer bussen. Efter diverse stopp vid olika hotell anländer vi till en mindre byggnad i utkanten av Las Vegas flygplats. Kvickt av bussen och vi styr med snabba steg mot biljettluckan. 294 dollar/ par och vi har varsin biljett till Grand Canyon.

En stunds väntan och vi får besked att vi ska transporteras till en mindre flygplats. Efter en knapp halvtimmes bussfärd anländer vi till Hendersen Executive Airport, en mindre flygplats.

En blick runt i den lilla vänthallen och vi konstaterar att de flesta inte helt oväntat är japaner.

En värdinna delar ut lappar till var och en, på våra står nr 18.

Vi går ut på plattan där 4 mindre plan står och väntar. Uppställning för fotografering. KLICK!

Ett snabbt helt om och vi är långt framme i kön för att få en bra plats i det lilla planet, som rymmer 16 personer.

Flygturen är lugn och behaglig så vi njuter och beundrar i fulla drag det väldiga sceneri som rullas upp under oss. Grand Canyon verkar vara oändlig!

Efter flygturen som varar en timme landar vi i närheten av South Rim. Vi ämnar bussen som ska transportera oss runt. En kort busstur och vi är framme vid Bay Western Squiri Inn där lunchen ska intagas. Väl inne i matsalen (först som vanligt!) blir vi imponerade av en mycket varierande och välkomponerad buffé. Vi njuter av maten som också visar sig vara vällagad och god.

Klockan är 15.00 när bussen rullar mot Bright Angel Trail där vi för första gången ska möta Grand Canyon från dess 30 mil långa kant. Vi står och ser ut över ett märkligt och imponerande natursceneri där tiden med hjälp av Colorado floden utmejslat landskapet. Vi beskådar formationer som döpts till "Cheops pyramid", "Buddas tempel" m.m.

Yavapai point och Mather Point on Grand Canyon South Rim är andra platser där vi stannar och ser ut över den storslagna naturen.

Bright Angel Trail är en vandringsled ner i canyon för konditionsstarka. Övernattning får ske i Phantom Ranch. En annan led är South Kaibab Trail som är brantare.

Samma besättning och plan för oss tillbaka till Las Vegas dit vi räknar med att vara framme kl 17.30. Flygplanet med japaner är försenat och vi får därför vänta på den gemensamma busstransporten från flygplatsen.

Vi väljer att åka med bussen till Hotel Luxor där vi stiger av. Vår tanke är att studera de olika hotellen längs "Strippen".

Luxor och Excalibur betittas och beundras av oss alla och därefter skiljs vi åt. Bengt och Bodil vill flanera i lugn och ro längs ”Strippen” medan de andra har planerat att se en show på vårt hotell, Riviera senare på kvällen och därför lite raskare måste bege sig dit.

Bodil och Bengt återgår till Luxor som helt går i egyptisk stil. Hotellet består av 2 komplex, varav de äldsta har formen av en pyramid. Magnus och Carla har tillsammans med Carlas föräldrar bott på detta hotell. Hotellet är helt magnifikt med inredning i marmor, statyer av faraoner, Thutankammons guldvas mm.

Vi fortsätter till det nybyggda Mandalay Bay vilket är ett enormt komplex i indisk stil (engelsk kolonialstil).

Hotel Bellagio, även detta nybyggt, passeras någon minut före 21.00. Folk står framför och vid sidan av den väldiga, framför hotellet belägna, dammen. Plötsligt ljuder ”Time to say goodbye” av Sarah Brightman och Andrea Bocelli och samtidigt börjar ett vattenspel av 1000 vattenpelare dansa balett graciösare än någon dansös.

Även Tropicana i söderhavsmiljö och New York New York får besök av oss.

Turen är med oss!

Vulkanutbrott utanför Mirage, ännu en gång sjöslag utanför Tresor Island.

Varje hotell har sin gratisshow, tre av dessa ser vi.

De nybyggda hotellen tex Mandalay Bay och Bellagio är imponerande byggnader men ännu mer imponerande är deras spektakulära omgivningar med planteringar, utbyggnader och entreer med allehanda storslagna shower och uppträden.

Komplex som byggs är Venedig där gondoler i kanaler kommer att glida fram under Venedigs berömda broar, även Marcusplatsen och kyrkan är med. Ytterligare kommande komplex är Paris med Triumfbågen och Louvren.

Efter 4 ½ timmes promenad når vi vårt hotell Riviera, trötta men nöjda. Kvällen har varit härlig, varm och skön och fylld av intryck.

Med varsin drink i vårt hotellrum summerar vi vår dag. Fantastisk!

Naturens byggnadskonst i Grand Canyon och mänsklig byggnadskonst i Las Vegas ger oförglömliga intryck.

Las Vegas kvällen den 24/3

Vid framkomsten till Las Vegas efter den fantastiska Grand Canyon-turen släpptes vi av vid Luxor där vi gjorde en kort rundvandring. Bengt och Bodil valde att på egen hand göra Las Vegas och njuta av allt som Las Vegas kunde erbjuda medan Gull-Britt, Axel, Monica och jag ville uppleva showen Splash som började 10:30 pm på vårt hotell. Vi beslutade att promenerade hela vägen till Hotel Riviera men med facit i handen så underskattade vi avståndet rejält, den lilla promenaden tog en timme ganska exakt i rask takt vilket var i det mesta laget, men nu var det gjort. Efter en snabb dusch och omdressing var vi respektabelt klädda för att intaga en lättare middag. Det gäller att vara försiktig med vad man säger, för damen som serverade oss hette Majken och var faktiskt från Malmö, hon hade bott i USA sen 1958. Nu är tiden inne för "the Big Show" och vi gjorde entré och blev visade fram till vårt bord, mycket bra platser med fin utsikt över scenen. Axel och jag gick för att köpa drinkar till flickorna och öl till oss själva. Efter att ha diskuterat ett utomordentligt krångligt rabattsystem för drinkarna kom vi tillbaka och serverade våra damer önskade drinkar medan showen just började. Showen innehöll allt från lättklädda flickor som sig bör och kopior på Michael Jackson, Tina Turner och Madonna som sjöng Evita nästan lika bra som originalet. Skickliga jonglörer hör väl också till men det som imponerade mest på oss var fyra killar som körde motorcyklar på korsan och tvärsan i en ganska liten rund stålbur i full fart. Efter showen blev det sängdags, fast Monica ville först ha en cappuchini så vi sa god natt till Gull-Britt och Axel som längtade mer efter en skön säng än kaffe. Vi avslutade med att spela bort lite mer pengar innan även vi sa god natt till Las Vegas.

Las Vegas - Los Angeles Hotel Pacific Ocean den 25/3

Vi vaknade denna morgon till en sol som strålade in i rummet. Las Vegas har förvisso inte någon charm varken på morgon eller dagtid, Las Vegas är nattens juvel och skall naturligtvis upplevas om natten för att komma till sin rätt. Hur som helst så har vi gjort Las Vegas två kvällar och således två nätter, så jag tror att alla är nöjda att åka vidare till Los Angeles. Gänget intog en gemensam frukost på hotellet, tjejerna för sig och killarna för sig eftersom det var svårt att få till ett sexmannabord. Packning och utcheckningen klarades ganska lätt och nu väntade transporten till flygplatsen. Efter en snabb förhandling hade Axel ordnat så vi fick limousineservice till flygplatsen. Visserligen fick vi vänta en stund men vad gör man inte för att få åka "limou". Väl framme vid flygplatsen tog det en stund innan vi var incheckade, allt tar sin tid men eftersom vi hade hyggligt med tid var läget under kontroll. De spelsugna utnyttjade sista chansen att spela bort lite mer pengar för att ta ett sista farväl av Las Vegas för denna gång. Lite vinst blev det men det slutar alltid med att man spelar bort vinsten igen så därför kan Las Vegas leva vidare och locka nya besökare att göra om samma misstag om och om igen.

Vårt flyg var en timme försenat så Bengt föreslog en öl, och så fick det bli fast tjejerna tog vin som vanligt. Tiden gick ganska snabbt och snart var vi på väg mot Los Angeles, det var goda flygförhållande så flygtiden blev endast 50 minuter. Vi landade i ett regnigt Los Angeles och efter en kort transfer till biluthyrningsfirman kunde vi kvittera ut en likadan Van som vi hade haft tidigare, fast denna var nyare. Med Axel som kartläsare rattade Ronney Vanen till hotellet utan misstag.

På hotellet erbjöds Happy Hour mellan 4 pm och 7 pm och detta passade oss perfekt. Efter vi hade checkat in samlades hela gänget i baren. Öl, vin och gin & tonic beställdes och vi kastade oss över chips, grönsaksdip och diverse tilltugg som utsultna termiter. Nu hade det förflutit flera dagar utan shopping så tjejerna kunde inte längre dölja sina böjelser för det oundvikliga på en ny plats med nya butiker och möjligheter att shoppa. Vi valde transport med hotellets shuttle-service. Bengt var klok nog att istället välja lite vila och kanske en liten tupplur medan Axel och jag själv drogs med på det som vi egentligen inte ville. Ibland tror jag att det är någon sorts hypnos som får en att göra saker som man helst vill slippa. När vi väl lyckades bryta hypnosen tog vi oss samman och meddela de våra att "nu é denock", vi går tillbaka till hotellet. Glädjande var att det dagslånga regnet hade nu upphört så vi fick en ganska behaglig promenad tillbaka till hotellet.

Hela gänget träffades åter kl 8 pm nyduschade och lite sugna på något lättare att äta, en viss mättnadskänsla fanns kvar efter våran glupska framfart under hotellets Happy Hour. Det blev sallad med öl och vin som dryck på hotellets restaurang. Vi valde att avsluta kvällen med en promenad ner till Down Town för att dricka en Cappuchini, Axel passade på att köpa en karta över Los Angeles, vilket senare skulle visa sig vara ett genialt drag ty utan denna karta hade vi varit förlorade flera gånger om. Promenaden tillbaka till hotellet blev en lätt match, eftersom vi alla nu längtade efter lite vila för natten. Fastän vi har haft en lång resdag känns det som vi har hunnit med en hel del i alla fall.

Los Angeles Hotel Pacific Ocean den 26/3

God morgon Los Angeles och tack för att regnet är borta och solen strålar igen och vi kan njuta av den havsutsikt som vi alla har från våra rum. Hela gänget intog en härlig frukost, pannkakor med lönnsirap till Gull-Britt och Axel, Bodil och Bengt splittade en omelett och samma ledes gjorde Monica och Ronney.

Axel tog plats som kartläsare och med den från gårdagen inköpta kartan i handen kunde han guida Ronney med militärisk noggrannhet och precision. Vi började med att besöka den berömda skaldjursrestaurangen Gladstone, det var förvisso inte öppet men vi fick komma in och kolla hur det såg ut. Färden gick vidare upp i bergen via Topanga för ett litet stopp på en plats där man kunde blicka ut över Los Angeles. Här kunde man tydligt se den berömda smogen som alltid vilar över Los Angeles men man kunde också se Beverly Hills och andra förorter som låg på behörigt avstånd från smogen. Vi fortsatte upp till Observatoriet genom den berömda Griffith Park, där vi hade en fantastisk utsikt över LA. Där fanns en stor staty över James Dean och på den stod att han gjort Observatoriet allmänt känt genom inspelningen av Ung Rebell som utspelades bl.a. där. Man kunde också tydligt se den berömda Hollywood-skylden som man har sett så många gånger på film. Vi blev kaffesugna och när vi stannade på väg ner från Observatoriet fann vi att vårt kaffeställe var på en liten 9-håls golfbana. Vår sightseeing gick vidare till Beverly Hills och en tur i de exklusiva villakvarteren med imponerande hus och trädgårdar. Naturligtvis tog vi en tur på Hollywood Boulevard både med bilen och till fots. Vi avslutade detta lilla äventyr med som sig bör att köra Sunset Boulevard vilken var betydligt fräschare än Hollywood Boulevard. Nu var det dax att återvända till Santa Monica för att besöka den berömda piren, promenad på bryggan och Cappuchini tillhör ett måste för att insupa denna mycket trevliga miljö. Efter detta blev det en kortare shopping men jag föredrar att inte nämna några namn men med lite fantasi så kan ni kanske gissa vem jag syftar på, det satt tre killar i bilen och väntade nervöst dock ganska lydigt och tåligt. Efter en stund var vi i alla fall tillbaka till den väntade Happy Hour som vi uppskattade mycket med öl, vin, gin & tonic samt det sedvanliga tilltugget. Döm om min förvåning, nu hade det samlats nya krafter för mera shopping. Herrarna drog sig tillbaka för lite vila och för att kolla CNN's nyheter, det handlade mest om krissituationen i Jugoslavien och Kosovo.

Efter en kort vila och det glada shopping-gänget återkommit med välfyllda kassar och tomma plånböcker var det tid för dusch och omdressning för restaurangbesök. Medan vi inväntade Carla och Magnus som skulle anlända från San Diego blev det tid för en drink hos Bodil och Bengt.

Vi promenerade till den närmsta restaurangen från hotellet som visade sig vara en riktig höjdpunkt. Restaurangen hette Il Fornaio som är italienska och betyder Ugnen och maten var "first class" och vinet minst lika bra och dessutom en mycket trevlig servitör med stor talang för skådespeleri, kanske en som väntar på en chans att komma in vid filmen. Vi avslutade måltiden med en cappuchini som även denna höll hög klass. Eftersom notan skulle splittas på sedvanligt vis fick vi välkommen assistans av den trevliga servitören, som snabbt insåg vårt dilemma när vi skulle försöka fördela gracerna enligt rättvisepincipen.

Efter denna lilla ceremoni promenerade vi hem mätta och belåtna efter ånyo en fantastisk händelserik dag fylld av nya upplevelser. Nu återstod bara nattvila och kanske lite tid för eftertanke på hur privilegierade vi är som har förmånen att njuta och ha kul tillsammans med våra vänner.

Vid pennen
Ronney

Los Angeles, Santa Monica Hotel Pacific Ocean den 27/3

God morgon, vilken härlig ny dag att vakna till, solen lyser från klarblå himmel och man kan knappast tro det, men idag skall vi åka hem, man har liksom anpassat sig till detta behagliga och njutbara liv. Efter frukost och någon halvtimme för att packa har vi hela förmiddagen på oss att ligga vid poolen och njuta den californiska solen och kanske ett litet dopp i poolen kan bli en bra avslutning på denna fantastiska resa. Monica och jag var de enda som vågade sig på ett dopp i poolen och detta blev också förevisat med Gull-Britt som fotograf, men solbad blev det i alla fall för alla. Nu trodde jag i min enfald att våra flickor hade slutshoppat för denna gången, men Bodil upptäckte att hon hade minsann bara köpt ett par skor under shoppingrundan i går medan Gull-Britt och Monica hade köpt vars två par samt lite annat smått och gott. Bodil började känna sig lite orolig och förklarade för Carla att "it's GNAGING inside" because she had only bought one pair of shoes. Så Bodil for upp och iväg till Down Town för att rätta till misstaget. Efter en dryg timme var Bodil tillbaka och kunde stolt visa upp ytterligare två par skor som inhandlats samt lite annat av intimare slag. Nu var ordningen återställd och jag tror att samtliga damer nu var ganska nöjda med shoppandet, fast riktigt säker kan man aldrig vara.

Klockan hade nu blivit 11:30 am så det var dax att gå till rummet för en snabb dusch innan avfärden till Los Angeles Airport. Axel som körde Vanen hade bra koll på vägen och med lite assistans av Ronney hittade vi ganska lätt fram till inlämningsstället för bilen och därefter transfer till incheckningen som avlöpte utan problem. Flyget var en dryg timme försenat så det blev gott om tid att fika och för de som kände lite shopping.

Planet lyfte 17:00 pm. Väl "on board" serverades drinkar, vin och mat så det var bara att förbereda sig för den långa hemresan och göra det så bekvämt som möjligt för sig. Lite sova blev det också mellan varven, vi landade i London 12.00 engelsk tid den 28/3 och även här hade vi god tid för shopping fast nu handlade det mest om Whisky och andra varor i flytande form, så nu tyckte till och med jag att det var kul att shoppa. Planet lyfte med destination Köpenhamn och det blev mer mat, vin etc. och efter ytterligare nästan två timmar i luften kunde vi landa på Kastrup kl 18:00 söndag kväll. Väskorna var med så det gällde bara att komma på bussen som skulle ta oss till Malmö Central med färjan Felix via Dragör - Limhamn. Bussen körde av färjan och vår korta bussresa gick via Limhamnsvägen och stannade ganska exakt kl 20:00 vid Centralen där våra barn ställde upp mangrant för att se till att vi kunde komma hem med allt bagage.

Ett stort tack och kram till alla för alla kul grejor som vi gjort och upplevt tillsammans.

Jag tycker också det är på sin plats att tacka världens bästa syjunta för initiativet till resan och ett mycket lyckat arrangemang där allt har fungerat perfekt in i minsta detalj.

Lördag 27 mars

Magnus och Carla anländer fredag kväll 26/3 kl 21. De har kört från San Diego efter sina jobb för att sista kvällen och dagen tillbringa med oss. De fräschar snabbt upp sig och vi alla åtta beger oss till restaurang Il Fornato i Santa Monica. Detta är en italiensk restaurang och vi blir trevligt serverade och alla äter olika italienska rätter. Vi har återigen en rolig och trivsamt kväll.

Natten tillbringar Carla och Magnus i Bodil och Bengts hotellrum på Pacific Shore Hotel.

Vår sista dag i Californien solar och badar vi alla åtta i hotellets pool. Det är så roligt att Magnus och Carla också finns med. Vid middagstiden lämnar vi våra hotellrum för att bege oss till flygplatsen, Magnus och Carla kör hem till San Diego.

BB